

Krajský soud v Brně

Rooseveltova 648/16
601 95 Brno

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Jan Šinágl**
Nejedlých 335
267 35 Žebrák

Zastoupen: Mgr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Na Štáhlavce 1105/16
160 00 Praha 6
ISDS: cp7kgk3

Žalovaný: **PhDr. Miroslav Grebeníček, CSc.**
Zlámalova 839/9
692 01 Mikulov

Žaloba

na ochranu osobnosti

podaná podle ustanovení § 13 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen „**ObčZ**“) a § 80 písm. b) občanského soudního řádu (dále jen „**OSŘ**“)

Podepsáno elektronicky

Plná moc

Soudní poplatek: 1 000 Kč; k výzvě soudu

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I.

1. Ve své knize *Hradba vzdoru*, kterou žalovaný v r. 2009 vydal v OTTOVĚ NAKLADATELSTVÍ, s. r. o. (ISBN: 978-80-7360-925-2), se uvádí na str. 192–3, že dne 1. 9. 2007 se žalobce „vetřel na konání muklovské pouti na sv. Hostýně“ a poté se „násilím domáhal vstupu a napadl jednoho z pořadatelů Bohumila Kovaříka, staršího politického vězně, jemuž svým počínáním způsobil zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření ve Fakultní nemocnici v Olomouci“. Toto tvrzení je podle poznámky pod čarou č. 107 podloženo odkazem na vyjádření žalovaného Ing. Františka Šedivého ze dne 22. 4. 2008 k žalobcově žalobě v jiné věci, sp. zn. 36 C 28/2008¹.

2. Uvedené tvrzení je však nepravdivé a představuje zásah do žalobcova osobnostního práva; žalobce je žalovaným presentován jako výtržník a násilník, který neváhá sáhnout při prosazování svých cílů k fyzickému násilí, a to i vůči starému člověku a bývalému politickému vězni.

3. Proto žalobce žalovaného vyzval k osobní i veřejné omluvě. Žalovaný však výzvě nevyhověl a ve svém vyjádření setrval na názoru, že difamační informace obsažená v knize byla uvedena právem. Žalobci tedy nyní nezbývá než obrátit se na soud se žalobou na ochranu osobnosti.

Důkaz: kniha *Hradba vzdoru*, str. 192–3 – v příloze
výzva žalobce žalovanému ze dne 6. 10. 2009 – v příloze
dopis žalovaného žalobci ze dne 3. 11. 2009 – v příloze

II.

4. Ze shora uvedené žalobní narace je zřejmé, že žalovaným uvedená informace je sice pravdivá v tom smyslu, že uvedená pasáž je přesnou citací podání účastníka řízení vedeného Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 36 C 28/2008, její obsah však pravdivý není a je vůči žalobci difamační.

5. Na věc tudíž dopadají závěry formulované Ústavním soudem v nálezu ze dne 11. 11. 2005, sp. zn. I. ÚS 453/03², které žalobce s ohledem na jejich závažnost a vysokou relevanci ocituje *in extenso*:

Dalším obecným pravidlem, které lze dovodit z evropské judikatury, je, že chce-li kdokoliv zveřejnit o jiné osobě informaci difamačního charakteru, nelze jeho počínání považovat za rozumné či legitimní, pokud neprokáže, že měl rozumné důvody pro spoléhání se na pravdivost difamační informace, kterou šířil, a dále pokud prokáže, že podnikl řádné dostupné kroky k ověření pravdivosti takové informace, a to v míře a intenzitě, v níž mu bylo ověření informace přístupné, a konečně, pokud sám neměl důvod nevěřit, že difamační informace je nepravdivá.

Zveřejnění takové informace nelze považovat za rozumné i tehdy, pokud si šířitel informace neověří její pravdivost dotazem u osoby, které se informace týká, a nezveřejní i její stanovisko, s výjimkou nemožnosti takového postupu anebo tam, kde to zjevně nebylo nutné (Reynolds viz shora).

Důležité pro zvážení legitimního zveřejnění informace je zkoumání motivu zveřejnění. Legitimitu zveřejnění informace nelze dovodit, pokud byla dominantně motivována touhou poškodit difamo-

1 Ačkoli to v knize není výslovně uvedeno, jedná se o řízení o ochranu osobnosti vedené pod předmětnou spisovou značkou Krajským soudem v Praze.

2 na <http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=1-453-03>

vanou osobu, pokud šířitel sám informaci nevěřil anebo pokud ji poskytl bezohledně, aniž by se řádně staral o to, zda je či není pravdivá.

Tvrzená difamační fakta je třeba vždy posuzovat komplexně pod zorným úhlem mnoha hledisek, která lze vyjádřit v následujících bodech (shodně viz *Amicus Curiae Opinion Benátské Komise ze dne 17. 3. 2004, CDL-AD(2004)011*):

1. *Závažnost obvinění. Čím závažnější obvinění je, tím více byla veřejnost dezinformována a difamovaná osoba poškozena, pokud tvrzení není pravdivé.*
2. *Povaha informace a uvážení, do jaké míry je předmětný problém záležitostí veřejného zájmu.*
3. *Zdroj informace. Někteří šířitelé informace nemají přímou znalost o události. Někteří mají vlastní důvody rozmělnit informaci anebo jsou placeni za své příběhy.*
4. *Vynaložené úsilí a konkrétní kroky k ověření pravdivosti informace.*
5. *Status informace. Obvinění již může být předmětem vyšetřování, které vyžaduje ohledy.*
6. *Naléhavost záležitosti. Zprávy jsou často komoditou podléhající rychlé zkáze.*
7. *Zda byl žádán komentář od stěžovatele (žalobce). Ten může mít informace, kterými jiní nedisponují nebo které nesdělili. Oslovení stěžovatele (žalobce) nemusí být vždy nutné.*
8. *Zda médii šířené sdělení obsahovalo podstatu události viděné očima stěžovatele (žalobce).*
9. *Tón sdělení šířeného médii. Původce mediálně šířené informace může iniciovat diskusi nebo vyšetřování. Nemusí prezentovat obvinění jako sdělování faktu.*
10. *Okolnosti zveřejnění včetně jeho načasování.*

III.

6. Ve světle shora rekapitulovaného desetibodového testu je především nutno posoudit závažnost difamační informace (bod 1). Žalovaný věnoval žalobci a svým kontaktům s ním cca 40 stran své knihy, avšak žádná z uváděných informací, jakkoli tendenčně jsou mnohde podány, nedosahuje difamačního potenciálu sdělení, že žalobce napadl na Sv. Hostýně pořadatele, téměř osmdesátiletého člověka, a způsobil mu zranění, jež si vyžádalo ošetření v nemocnici.

7. Dále je nutné zabývat se otázkou, jaké další podklady si žalovaný opatřil, než své tvrzení zveřejnil v knize (bod 4). Z jeho dopisu ze dne 3. 11. 2009 se zdá být patrné, že žalovaný vyšel z rozhodnutí Komise k projednávání přestupů Města Bystřice pod Hostýnem ze dne 7. 4. 2008, č. j. VNIT 145/2007-33, které se předmětným incidentem přímo zabývalo. Přestupková komise v něm dospěla k závěru, že skutek kladený žalobci za vinu nebyl prokázán. Žalovaný tedy nepochybil v tom, že by si neopatřil dostatečné podklady, avšak vyhodnotil je v hrubém rozporu s jejich obsahem.

8. Konečně je třeba přihlídnout k tomu, v jakém kontextu je informace o údajném napadení B. Kovářika žalobcem v knize presentována (bod 10), totiž v rámci obsáhlejší pasáže popisující žalobcovo údajně nepřístojné veřejné vystupování.

9. Objektivní charakter odpovědnosti za zásah do práva na ochranu osobnosti způsobuje, že není rozhodné, zda žalovaný věděl, že zveřejňuje o žalobci nepravdivou informaci, relevantní je toliko následek, který tím způsobil.

Důkaz: rozhodnutí Města Bystřice pod Hostýnem – Komise k projednávání přestupků, ze dne 7. 4. 2008, č. j. VNIT 145/2007-33 – v příloze

IV.

10. Podle ustanovení § 11 ObčZ má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

11. Ustanovení § 13 odst. 1 ObčZ stanoví, že fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

12. Skutkové tvrzení, že žalobce napadl při tzv. „muklovské pouti“ na Sv. Hostýně jednoho z pořadatelů a způsobil mu zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření v olomoucké nemocnici, je nepravdivé a svou povahou je způsobilé zasáhnout do žalobcova práva na ochranu osobnosti.

13. Žalobce má proto právo, aby se mu žalovaný za své tvrzení omluvil.

V.

14. Vzhledem k tomu, že tvrzení bylo zveřejněno v knize, jež byla uvedena na trh a v nezjištěném počtu exemplářů prodána, je na místě požadovat vedle omluvy osobní též zveřejnění jejího textu srovnatelně účinným způsobem, tedy formou inserátu v celostátním deníku, který svým zaměřením odpovídá orientaci průměrného čtenáře knihy žalovaného a má i odpovídající prodaný náklad. Za takový deník žalobce pokládá deník *Právo*.

15. Vhodné je stanovit v rozsudku i minimální rozměr inserátu, tak aby byla omluvě zajištěna přiměřená prominence, a to 1/16 tiskové strany.

VI.

16. Neboť žalovaný má bydliště v obvodu Krajského soudu v Brně a ve věci jde o ochranu osobnosti, v souladu s ustanovením § 9 odst. 2 písm. a), § 85 odst. 1 a § 85a OSŘ je soudem příslušným k projednání žaloby tento krajský soud.

VII.

17. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud po projednání jeho žaloby vydal tento

rozsudek:

1. Žalovaný je povinen zaslat žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku omluvu následujícího znění:

Omluva

Na str. 192-3 své knihy Hradba vzdoru jsem uvedl, že pan Jan Šinágl ze Žebráku dne 1. 9. 2007 na muklovské pouti na Sv. Hostýně napadl jednoho z pořadatelů a způsobil mu zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření v olomoucké nemocnici.

Tato informace se však nezakládá na pravdě a jejím zveřejněním jsem tak neoprávněně zasáhl do práva pana Šinágl na ochranu osobnosti, za což se mu tímto omlouvám.

PhDr. Miroslav Grebeníček, CSc.

2. Žalovaný je povinen zveřejnit do patnácti dnů od právní moci rozsudku na vlastní náklady v celostátním vydání deníku *Právo* ve formátu nejméně 1/16 tiskové strany omluvu uvedenou v bodě 1 žalobního petitu.

3. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobcova zmocněnce.

V Praze dne 5. listopadu 2009

Jan Šinágl

Seznam příloh:

1. plná moc
2. kniha *Hradba vzdoru*, str. 192-3
3. výzva žalobce žalovanému ze dne 6. 10. 2009
4. dopis žalovaného žalobci ze dne 3. 11. 2009
5. rozhodnutí Města Bystřice pod Hostýnem – Komise k projednávání přestupků, ze dne 7. 4. 2008, č. j. VNIT 145/2007-33